

Cveto Černigoj je 15. januarja 1982 zjutraj pod oknom Logarnice na Mežakliji (960 m) našel poginulega koconogega čuka. Ptica je bila precej shujšana, meni pa, da se je zaletela v okensko steklo. *Boris Kozinc, Hraše 1a, 64248 Lesce*

VODOMEC *Alcedo atthis*

COMMON KINGFISHER – on 28th July 1994 on the Radovna river in Triglav National Park

Potem ko sva teden prej z junakom Makaluja, alpinistom Marjanom Manfredo, pripravila teren za slikanje muzejskega vlaka na via-dukto Vintgar, sem se z družino v četrtek, 28. julija 1994, odpravil tja, da nalogo opravi. Okrog devete ure sem na stojišču kakih 50 metrov nad Radovno nameščal fotoaparatus na stojalo. Takrat je iz smeri slapa Šum nekaj metrov nad gladino priletel vodomec. Komaj sem utegnil zajeti sapo, da bi nanj opozoril ženo, že je izginil v osrednji del soteske.

Zapis o tem opazovanju je bil tudi moj zadnji za ornitološki atlas gnezdk v TNP-ju za leto 1994. Koordinator Tomaž Jančar mi je kasneje povedal, da je za sedaj tudi edini o vodomcu. Od domačinov sem izvedel, da so ga pred leti večkrat opazovali tudi v Radovni pred Vintgarjem, v zadnjih letih pa ga niso več opazili.

Vodomec ima do dva zaroda v letu. Drugo leglo je julija, ko se mladiči prvega že klatijo naokrog. Koda 1 za kategorijo mojega opazovanja je kljub temu najbolj primerna.

Fotografija muzejskega vlaka se je odlično posrečila. *Boris Kozinc, Hraše 1a, 64248 Lesce*

SREDNJI DETEL *Dendrocopos medius*

MIDDLE SPOTTED WOODPECKER – on 4th July 1993 at Dravinjske gorice

Dne 4. 7. 1993 sem spet postal za eno izkušnjo bogatejši, tokrat s srednjim detlom.

Tega dne sem se potikal po gozdu pri zaselku Hrastje v Dravinjskih goricah. Mojo pozornost je pritegnilo nenavadno oglašanje, ki je nekako spominjalo na čuka. Oglašanje je bilo kričeče in monotono s presledki, tako neka-ko kot »ueee...ueee...ueees«. Ko sem poslušal to nenavadno oglašanje, sem pomislil na detle. Vedel sem, da veliki detel ne more biti. Šel sem po kasetofon in kaseto z oglašanjem srednjega in belohrbtega detla. Ko sem si zavrtel oba posnetka, sem ugotovil, da sem poslušal srednjega detla, zato sem se s kasetofonom vrnil nazaj na mesto, kjer sem detla slišal. Ptica se sicer ni več oglašala, vendar sem kljub te-

mu prižgal kasetofon. Po pet do deset minutnem predvajanju se je začel detel spet oglašati z razdalje približno štirideset do petdeset metrov. Nekaj minut kasneje se je pričel oglašati še en osebek srednjega detla. Poslušal sem ju še kakih petnajst minut, potem pa sta oba utihnila. Kasetofon, ki je bil ves ta čas prižgan, sem pustil še dvajset minut, a detlov kljub temu ni bilo več.

Pozneje sem zvedel, da imajo detli navado, da pri predvajanju njihovega lastnega oglašanja priletijo v bližino vira predvajanja in se prenehajo oglašati ter dogajanje le nemo opazujejo. Je bilo tako tudi v tem primeru?

Podatek je zanimiv predvsem zaradi habitata, v katerem sem poslušal srednjega detla, ki smo ga sicer vajeni iz vlažnih gozdov. Habitat na tem področju je bolj suh, v gozdu pa prevladujeta bukev in kostanj. Glede na podatek gnezditve srednjega detla na tem območju seveda ni izključena. *Al Vrezec, Pražakova 11, 61000 Ljubljana*

RDEČEGRLA CIPA *Anthus cervinus*

RED-THROATED PIPIT – on 4th May 1995 at Medvedce Reservoir

Dne 4. 5. 1995 sva se z ženo Božo potepala ob zadrževalniku za visoke vode Medvedce, priložnostno tudi ribniku. Ob vzhodni strani nasipa je prelep močvirnat travnik, kjer rastejo šaši in različne trave, višina vegetacije je okrog pol metra. Nivo podtalnice je nekaj centimetrov pod površjem, tako da ponekod nastajajo mlake.

Opisati pestrost in številčnost ptic pevk na tem travniku je skoraj nemogoče, to morate doživeti. Na vsakih 10 metrov je pel samec bičje trstnice *Acrocephalus schoenobaenus*, vmes pa še kakšen cvrčalec *Locustella naevia*. Med hojo po travniku sem plašil cipe, tako drevesne *Anthus trivialis* kot male *Anthus pratensis*. Z bližnjega nasipa ob travniku so vzletali poljski škrijanci *Alauda arvensis* in rumene pastirice severne podvrste *Motacilla flava thunbergi*. Če še omenim prosnike *Saxicola torquata* in repaljščice *Saxicola rubetra*, ki so posedali po grmovju ob travniku, bo kar dovolj za ponazoritev vrveža.

Pogledoval sem za vsako cipo, ki je vzletela iz trave, v upanju, da ugotovim razliko med drevesno in malo. Dokler kakih 10 metrov pred seboj ne zagledam cipe z opečnato rdečimi prsmi. Zastajala je za kupi posušenega blata na kolovozu. Kakor hitro sem stopil proti njej, že je izginila v šopu trave ali za blatom. Čeprav